บทคัดย่อ

กัมมันตภาพของเอนไซม์กลูตาไธ โอนเปอร์ออกซิเคสและกลูตาไธ โอน ได้วัดระดับกฤตาไธโอน เอสทรานส์เฟอเรส และองค์ประกอบของใอโซเอนไซม์กลูตาไรโอนเอสทรานส์เฟอเรสจากตับ เยื่อบุลำไส้ เล็กและเยื่อบุลำใส้ใหญ่ของหนูขาวเพศผู้หลังจากได้รับสารสกัดจากตะไลร้ ในการศึกษาได้แบ่งหนูออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 10 ตัว ทำการป้อนด้วยสารสกัดจากตะไคร้ 2 ชนิด คือสารสกัดหยาบ และสารสกัดจากตะไคร้ ส่วนที่ละลายในเฮกเซน ทุกวันเป็นเวลา 10 และ 30 วัน กลุ่มที่ 1 ได้รับอาหารและน้ำตามปกติ (ไม่ได้รับสาร สกัค) กลุ่มที่ 2 ได้รับการป้อน 25% DMSO กลุ่มที่ 3 และ 4 ได้รับการป้อนสารสกัคจากตะ ไคร้ส่วนสารสกัค หยาบ ความเข้มข้น 1.0 และ 5.0 กรัมต่อกก. น้ำหนักตัว ตามลำดับ กลุ่ม 5 และ 6 ได้รับการป้อนสารสกัดจาก ละไครัส่วนละลายในเฮกเซน ความเข้มข้น 0.1 หรือ 1.0 กรัมต่อกก. น้ำหนักตัว ตามถำดับ หลังจากได้รับสาร สกัดจากตะใคร้เป็นเวลา 10 วัน หนู 5 ตัวจากทุกกลุ่มจะถูกฆ่า หนูที่เหลือจะได้รับการป้อนสารสกัดต่อจน ครบ 30 วัน และหนูทุกตัวจะถูกฆ่า น้ำตับ เยื่อบุลำไส้เล็ก และเยื่อบุลำไส้ใหญ่ออกมาเตรียมซัยโตซอล ตรวจ กัมมันตภาพของเอนไซม์กลูตาไธโอนเปอร์ออกซิเคส และกลูตาไธโอนเอสทรานส์ วัดระดับกลูตาไรโอน วัคระดับองค์ประกอบของเอนไซม์กลูตาไรโอนเอสทรานส์ เพ่อเรส โดยวิธีการทางสเปคโตโฟโตเมทรี เฟอเรสแต่ละชนิดโดยวิธี Western blot ผลการทดลองพบว่าหลังจากได้รับสารสกัดจากตะใคร้เป็นเวลา 10 วันระคับกลูตาไธ โอนในตับของหนูที่ได้รับสารสกัดจากตะไกร้ส่วนสกัดหยาบลดลง แต่การทำงานของ เอนไซม์กลูตาไร โอนเปอร์ออกซิเคสในเยื่อบุลำไส้ใหญ่และเอนไซม์กลูตาไร โอนเอสทรานส์เฟอเรสในเยื่อบุ ลำไส้เล็กเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับอาหารและน้ำตามปกติ หนูกลุ่มที่ได้รับการป้อนสารสกัด จากตะใคร้ส่วนละลายในเฮกเซนมีระดับกลูตาไธ โอนในเยื่อบุลำไส้เล็กและการทำงานของเอนไซม์กลูตาไธ โอนเอสทรานส์เพ่อเรสในเยื่อบุลำไส้เล็กและลำไส้ใหญ่เพิ่มสูงขึ้น พบว่าหน่วยย่อยของเอนไซม์กลูตาไธโฮน เอสทรานส์เฟอเรสชนิค Ya, Yc และชนิค mu ในตับ ถูกเหนี่ยวนำให้มีปริมาณมากขึ้นในหนุกลุ่มที่ได้รับสาร สกัดจากตะไดร้ส่วนละลายในเฮกเซน เฉพาะระดับหน่วยย่อยของเอนไซม์กลูตาไธโอนเอสทรานส์เฟอเรส ชนิด Yc เท่านั้นที่ถูกเหนี่ยวนำได้ด้วยสารสกัดจากตะไดร้ส่วนสกัดหยาบเมื่อเปรียบเทียบกับหนูกลุ่มที่ได้รับ อาหารและน้ำ ระดับหน่วยย่อยของเอนไซม์กลูตาไซโอนเอสทรานเฟอเรสทุกชนิคที่เยื่อบุลำไส้เล็ก และเยื่อบุ จำไส้ใหญ่ของหนูที่ได้รับสารสกัดจากตะใคร้เป็นเวลา 10 วัน ไม่สามารถตรวจสอบได้ ภายหลังจากได้รับ ิ สารสกัดจากตะใคร้ส่วนละลายในเฮกเซนเป็นเวลา 30 วัน ระดับกลูตาไรโอนที่ตับและเยื่อบุลำไส้ใหญ่เพิ่ม ์ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและการทำงานของเอนไซม์กลูตาไธ โอนเปอร์ออกซิเคสที่เยื่อบุลำไส้เล็กลคลง

แค่เพิ่มสูงขึ้นในเยื่อบุลำไล้ใหญ่ ปริมาณกลูคาไรโอนในเยื่อบุลำไส้เล็กลดลงในหนูกลุ่มที่ได้รับการป้อนสาร สกัดจากตะไกร้ส่วนสารสกัดหยาบ การทำงานของเอนไซม์กลูตาไรโอนเอสทรานส์เฟอเรสในเยื่อบุลำไส้ ใหญ่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในหนูกลุ่มที่ได้รับสารสกัดจากตะไกร้ทั้งส่วนสกัดหยาบหรือสาร สกัดส่วนละลายในเฮกเซน ระดับหน่วยย่อยของเอนไซม์กลูตาไรโอนเอสทรานส์เฟอเรสทุกชนิคลูกเหนี่ยว นำอย่างมากในหนูที่ได้รับสารสกัดจากตะไกร้ส่วนที่ละลายในเฮกเซนเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับอาหาร และน้ำตามปกติ โดยเฉพาะเอนไซม์กลูตาไรโอนเอสทรานส์เฟอเรสชนิด theta ในดับ ซึ่งถูกเหนี่ยวนำถึง 15 เท่าของกลุ่มที่ได้รับอาหารและน้ำ เป็นที่น่าสังเกตุว่าหนูที่ได้รับการป้อน 25% DMSO มีระดับหน่วยย่อยของ เอนไซม์กลูตาไรโอนเอสทรานส์เฟอเรสชนิด Ya และ mu ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับหนูกลุ่มที่ได้รับอาหาร และน้ำตามปกติ แต่การได้รับสารสกัดจากตะไกร้โดยเฉพาะสารสกัดส่วนละลายในเฮกเซนเป็นเวลา 10 หรือ 30 วัน ทำให้ระดับหน่วยย่อยของเอนไซม์กลูตาไรโอนเอสทรานส์เฟอเรสชนิด Ya และ mu กลับมาเทียบเท่า กับปริมาณที่พบในหนูกลุ่มที่ได้รับอาหารและน้ำ ผลการทดลองแสดงว่านอกจากสารสกัดจากตะไกร้อาจมี ผลดำอารแสดงออกของหน่วยย่อยเอนไซม์กลูตาไรโอนเอสทรานส์เฟอเรสแต่ละชนิดเล้ว ยังอาจสามารถแก้ ไขผลเสียที่เกิดจาก DMSO

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Abstract

Glutathione (GST) content, glutathione peroxidase (GPx) and glutathione-S-transferase (GST) activities, and GST subunits levels in liver, small intestinal mucosa and colonic mucosa of male Wistar rats after treatment with lemongrass extract were investigated. The animals were treated daily with lemongrass extracts (either crude extract or hexane-soluble extract) by gavage for a period of 10 or 30 days. The rats were separated into six groups of 10 animals. Group 1 received normal diet (non treatment). Group 2 was given 25% DMSO orally. Group 3 and 4 were given the crude lemongrass extract orally at 1.0 or 5.0 g/kg bw, respectively. Group 5 and 6 were given the hexane-soluble extract orally at 0.1 or 1.0 g/kg/bw, respectively. After 10 days of treatment, five rats from each groups were sacrificed. All remaining rats were continuously treated until day 30 and sacrified. The liver, small intestine and colon of each rat were immediately removed. Cytosolic fractions of all samples were prepared. The GSH content and the activities of both GPx and GST were determined using spectrophotometric methods. GST isoenzyme composition levels were determined by Western blot analysis. The results showed that after administration of lemongrass extracts for 10 days, hepatic GSH level was lower but increased in colonic mucosa, intestinal GPx and GST activities were observed in crude extract treated-group when compared to non-treated group. An increase in intestinal mucosa GSH content, activities of intestinal mucosa GST and colonic mucosa by hexane-soluble extract was observed. The GST subunit levels Ya, Yc subunit and mu class in the rat livers were induced by hexane-soluble extract, only Yc level was induced by crude-extract when compared with non-treated rats. None of the GST subunits could be detected in either intestinal or colonic mucosa. After 30 days of hexane-soluble lemongrass extract administration, GSH contents in liver and colonic mucosa were significantly increased, GPx activity was decreased in intestinal mucosa but increased in colonic mucosa. Intestinal mucosa GST content was decreased by the crude extract. Activity of GST in colonic mucosa was significantly increased by both extracts. All GST subunits levels were highly induced by hexane-soluble extract after 30 days treatment compared to the non-treated group, especially GST theta class in liver, which was induced 15 fold over the non-treated rats. However, treatment with 25% DMSO caused the decrease in GST Ya subunit and mu class levels when compared to the non-treated rat. But the administration of lemongrass extract (especially hexane-soluble extract) for either 10 or 30 days brought the levels of the GST Ya subunit and mu class to that found in the non-treated group. Theses finding may indicate that lemongrass extract may not only mudulate expression of GST subunit but also de-repress DMSO effect.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved